

Maurice Evers nieuw in Greenkeeper of the Year-jury: ‘Welke argumenten heb je daarbij?’

Nieuw jurylid kijkt naar vakkennis, nieuwsgierigheid en eigen keuzes

Een adviseur komt een paar keer per jaar langs. De overige dagen moet de greenkeeper zelf beslissen wat de baan nodig heeft. Juist die dagelijkse keuzes interesseren Maurice Evers. De golfbaanadviseur neemt dit jaar het jurystokje over van William Boogaarts bij de Greenkeeper of the Year-award.

Auteur: Willemijn van Iersel

Lezers van Greenkeeper kennen Evers van zijn onderzoek naar viltvorming en biostimulanten. Als bodemkundige en adviseur van Lumbricus loopt hij al bijna 25 jaar op golfbanen rond. Nu komt hij met een andere pet op langs. Hij wil weten hoe kandidaten problemen aanpakken, waar ze kennis ophalen en wat ze vervolgens met die kennis doen.

Eerst proberen of meteen spuiten

Een leverancier presenteert een nieuwe meststof, wetting agent of biostimulant. Wat doe je? Eerst op een klein oppervlak testen, meteen gebruiken of bedanken? Voor Evers begint daar een interessant gesprek. ‘Welke argumenten heb je daarbij?’ Hetzelfde geldt voor zijn eigen beroepsgroep. Een advies hoeft wat hem betreft niet klakkeloos te worden overgenomen. Gebruikt een greenkeeper de adviseur om eigen ideeën te toetsen? Wordt er doorgevraagd? En wie hakt uiteindelijk de knoop door? Die nieuwsgierigheid zoekt hij ook bij kandidaten. Een cursus volgen, bij een collega kijken of zelf een proef aanleggen: er zijn verschillende manieren om verder te komen.

Wie krijgt de ruimte

Evers kijkt ook naar wat er binnen een team gebeurt. Herkent een hoofdgreenkeeper bijvoorbeeld dat de ene collega gevoel heeft voor beregening en de andere voor maaipatronen? Krijgen die mensen dan ook verantwoordelijkheid? En hoe gaat iemand om met druk vanuit de club? Een wedstrijd vraagt om een goed voorbereide baan, maar soms moet de grasplant even voorrang krijgen. Durven uitleggen waarom iets niet kan, hoort voor Evers net zo goed bij vakmanschap.

Even aandacht voor het werk

Naast zijn inhoudelijke nieuwsgierigheid heeft Evers een eenvoudige reden om jurylid te worden: waardering voor de mensen die dagelijks buiten staan. Hun werk verdient volgens hem meer aandacht dan alleen een bedankje na een geslaagd toernooi. Hij kijkt ernaar uit om bij de kandidaten te horen hoe zij het aanpakken. Want ook na bijna 25 jaar adviseren valt er op een golfbaan nog genoeg te ontdekken.

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!